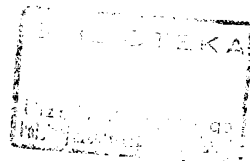

12 czerwca 1931 r.

2

A24b 15/00

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 13477.

Kl. 79 c 1.

Sergjusz Pawłowski
(Warszawa, Polska)
i Szymon Wojtowicz
(Warszawa, Polska).

Sposób uszlachetniania tytoniu.

Zgłoszono 17 grudnia 1929 r.

Udzielono 31 marca 1931 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy sposobu uszlachetniania tytoniu zapomocą dodawania doń określonej ilości kwasów organicznych, w zależności od zawartych w nim wolnych zasad organicznych, oraz węglowodanów rozpuszczalnych w wodzie lub wielowartościowych alkoholi, w zależności od ilości zawartego w nim białka.

Znane dotychczas sposoby uszlachetniania tytoniu polegały na dodawaniu do tytoniu tak zwanych sosów, w skład których obok kwasów organicznych wchodziły przeważnie ciała nadające tytoniowi aromat, przyczem ilość dodawanych kwasów organicznych, jak wynika z licznych przepisów, spotykanych w literaturze spe-

cialnej i patentowej, była zwykle dość znaczna. Proponowane tam ilości wystarczały nietylko do zubożnienia znajdujących się w tytoniu wolnych zasad organicznych, lecz ponadto wytwarzały one w tytoniu pewien nadmiar kwasów, który obniżał wartość tytoniu, gdyż kwasy, zwłaszcza cytrynowy, rozkładając się w temperaturze wyższej, dają produkty o nieprzyjemnym ostrym zapachu. Okoliczność ta, być może, jest przyczyną, dla której przepisy te nie znalazły w przemyśle szerszego zastosowania.

Kwasy organiczne jak również nieorganiczne proponowano też stosować do zmniejszania w dymie tytoniowym ilości

zawartej w nim nikotyny. W tym celu tytoń ~~naprawiano kwasami~~ lub też przepuszczano dym tytoniowy przez naboje pochłaniające bądź utworzone z kwasów bądź też niemi nasycone. We wszystkich tych sposobach ilość kwasów stosowanych nie była zależna od tej lub innej zawartości w nim wolnych zasad organicznych, co do tego żadnych wskazówek w literaturze nie ma. W skład sosów obok ciał wspomnianych powyżej wchodził również syrop cukrowy, miód, glikoza lub fruktoza i t. d. Cukier, miód stosowano również do nadania liściom tytoniu spoistości. Ilość dodawanych węglowodanów w sposobach znanych dotychczas była nieznaczna i nie przekraczała kilku procentów (1—3) w stosunku do wagi tytoniu.

Sposób uszlachetniania tytoniu zapomocą dodawania doń kwasów organicznych oraz węglowodanów, stanowiący przedmiot wynalazku niniejszego, różni się od powyżej opisanych sposobów znanych tem, że do tytoniu dodaje się tylko taką ilość kwasów organicznych, jaka jest potrzebna do związania wolnych zasad organicznych, jako to nikotyny, pirydyny i innych, których ilość daje się określić analitycznie oraz na dodaniu do tytoniu rozpuszczalnych w wodzie węglowodanów roślinnych lub alkoholi wielowartościowych, jak np. glikolu, w ilości np. od 10 do 20% i nawet więcej, w zależności od ilości zawartych w tytoniu węglowodanów i białka. Według wynalazku ilość dodawanych węglowodanów winna być tem większa, im mniejsza jest ilość węglowodanów rozpuszczalna w wodzie zawarta w tytoniu podlegającym uszlachetnianiu i im większa jest ilość zawartego w nim białka. Najkorzystniejsze wyniki otrzymano, doprowadzając przez dodanie węglowodanów lub alkoholi wielowartościowych stosunek ilości węglowodanów do białka od 2 do 3.

Jak wynika z powyższego sposób, sta-

nowiający przedmiot wynalazku niniejszego, różni się od sposobów znanych tem, że ilości dodawanych do tytoniu kwasów organicznych jak i węglowodanów, rozpuszczalnych w wodzie, lub alkoholi wielowartościowych są dostosowane do jakości tytoniu, która przedewszystkiem zależy, jak to stwierdzono obecnie, od zawartości w nim wolnych zasad organicznych i białka. Nawet nieznaczne ilości wolnych zasad organicznych zawarte w dymie tytoniowym nadają temuż ostry smak, drażniący błony śluzowe, z drugiej zaś strony nadmiar choćby i niewielki kwasów niezwiązanych również obniża wartość tytoniu, gdyż przy paleniu tytoniu dają one produkty rozkładu o nieprzyjemnym ostrym zapachu. Ponadto zwiększenie wydatne w tytoniu ilości węglowodanów, rozpuszczalnych w wodzie, lub alkoholi wielowartościowych, podwyższa temperaturę żarzenia się tytoniu i zmniejsza w ten sposób ilość produktów niecałkowitego spalania białka, które, jak wiadomo, pogarszają w najwyższym stopniu smak dymu tytoniowego.

Przykład I. Do 100 kg tytoniu krajanego, zawierającego 0,27% wolnych zasad organicznych, 3,7% węglowodanów rozpuszczalnych w wodzie i 12,2% białka zwiłża się równomiernie 25 l roztworu wodnego, zawierającego 233,3 g kwasu cytrynowego lub 223,3 g kwasu jabłkowego i 27 kg cukru.

Przykład II. 100 kg tytoniu krajanego, zawierającego 0,15% wolnych zasad organicznych, 4,2% rozpuszczalnych w wodzie węglowodanów i 8,5% białka zwiłża się równomiernie 15 l roztworu wodnego, zawierającego 129,6 g kwasu cytrynowego lub 124,0 kwasu jabłkowego i 14 kg cukru.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób uszlachetniania tytoniu pośredniejszego gatunku zapomocą kwasów

organicznych oraz bądź węglowodanów rozpuszczalnych w wodzie, bądź alkoholi wielowartościowych, bądź też węglowodanów i alkoholi wielowartościowych, w postaci ciał stałych lub roztworów, znamieny tem, że do tytoniu w postaci liści lub do tytoniu krajanego dodaje się mieszaninę, zawierającą węglowodany roślinne, jak np. cukier w ilości od 10 do 20% i wyżej w stosunku do wagi tytoniu, oraz taką ilość kwasów organicznych, najkorzystniej cytrynowego lub jabłkowego, jaka jest po-

trzebna do związania znajdujących się w tytoniu zasad wolnych, których ilość określa się zapomocą analizy.

2. Sposób według zastrz. 1, znamieny tem, że węglowodany roślinne można zastąpić całkowicie lub częściowo alkoholami wielowartościowymi, jak np. glikolem.

Sergjusz Pawłowski.

Szymon Wojtowicz.

Zastępca: K. Czempiński,
rzecznik patentowy.